

עת"א 17/07/1990 - מיכאל לוי נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-07-1990 לוי(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

מיכאל לוי

העוטר

נגד

המשיבים

1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר בעניין תנאי הכליאה.

העוטר כלוא בתא הפרדה בכלל "שטה", מכח החלטה שיפוטית שהורתה על המשך החזקתו בהפרדת יחיד בשל סכנת לחייו ושלומו, על רקע עובדות כתוב האישום שהוגש נגדו בגין רצח שי שירזי ז"ל, בנו של ראש ארגון פשעה "שירץ". העוטר הינו "עצור" עד תום ההלכים.

טענות העוטר

- תנאי השהייה בתא הפרדה בו הוא מוחזק מזה תקופה של חדש (קדום לכך החזק בתא הפרדה בכלל גלבוע), הימם לת אנושים, תוך רמיית זכויותיו כאדם, השפלו ופגיעה אנושה בו ובכבודו.
- החזקתו בתנאים הנוגאים גורמת לו נזקים נפשיים כבדים ומתמשכים.
- בעבר נקבע בהחלטה שיפוטית (עת"א 14170/08/14) כי בתחום התא הפרדה בכלל "שטה" הינה קשה ומעיקה מאוד. בית המשפט הורה אז על הוצאתו של האסיר שששה אותה עת בתא הפרדה.
- תא הפרדה קטן בהרבה מהתא הפרדה בכלל גלבוע, בו שהה העוטר במשך כ- 13 חודשים.
- שטחו המזערני של התא אינו מאפשר הכנסת שולחן לתאו. השולחן נחוץ על מנת להניח עליו את האוכל ולأكلו, להתפלל וללמוד את חומר הראיות בתיק הפלילי המתנהל נגדו.
- בתא מותקן חולון מעל המיטה. החלון אינו ניתן לסגירה. דרכו מבחין העוטר במקלחת כלבים הנובחים במשך כל שעות היום ומקשים עליו להתרכך בלימוד החומר.
- מחוץ לתא מצוי פתח ביוב ממנו נידפים ריחות קשים ביותר.

עמוד 1

העברת העוטר לכלא "שטה" סותרת את החלטת בית המשפט בעניינו של העוטר שנייתה בתיק **עט"א 44113/02/17** שקבע שיש להעדייף את המשך החזקתו של העוטר בכלא גלבוע ולא אפשר העברתו לכלא במרכז בשל תוכן המידעים המודיעיניים. העוטר טוען כי גם עם אסירים בכלא שטה בו הוא מוחזקicut יש לו סכසוכים רבים.

החזקת העוטר בכלא שטה מבקשת על אשתו להגיע אליו לביקורים בתקופה שבהם מצויים בטיפול פוריות.

כתב התשובה

לעוטר אין זכות לקבוע באיזה בית סוהר יוחזק. מקום הכליה נקבע על ידי הגורם הרלוונטי בהתאם להוראות הפקנ"צ, בהתחשב בנסיבות המיוחדת הנדרשת לאור המידעים בעניינו של העוטר.

היריבות והסכסוכים שיש לעוטר הינם בכמות חריגה בהיקפה, בכל בתים הסוהר בארץ.

الגורמים המצביעים, כולל חוות דעת סוציאלית ורפואית, קבעו כי אין מניעה להחזקתו בגין הפרדה בכלא שטה.

גודל התא בו שוהה האסיר תואם את הוראות החוק והفسיקה - **סעיף 11ב(ב) ו - 11ג לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב - 1971**, וכן בהוראות תקנות בתי הסוהר ובהוראות **סעיף 9 לחוק המעצרים ותקנות סד"פ [סמכוויות אכיפה מעצרים] (תנאי החזקה במעצר), תשנ"ד - 1997**.

בפסק הדין שנייתן - **בג"ץ 1892/14** האגודה לצכויות האזרח נ' השר לביטחון פנים, נקבע "מרחיב מח"ה" מינימאלי של 4 מ"ר ללא שירותים ומקלחת או 4.5 מ"ר עם שירותים ומקלחת. שטח התא בו שוהה העוטר הוא 6.22 מ"ר, כ- 2 מ"ר יותר מהמינימום הנדרש.

בניגוד לטענת העוטר, יש בתא שולחן, כסא, שرفרף, מאורר, מקלט טלוייזיה, מקרר, קומקום חשמלי, כיור, מקלחת ועוד.

החלון בתא של העוטר ניתן לפתחה וסגירה. בדלותות התא הפונה למסדרון האגף המmozג קיימים שני אשנבים המאפשרים כניסה אויר קר. זאת בנוסף למאורר המותקן בתא של העוטר ומאפשר סירוקולציה של האויר.

המכלאה שמחוץ לתא אינה ממוקמת רק מול תא אלא לאורך שטח המקיים את כל בתים הסוהר. המכלאה נבנתה עפ"י הנחיות ביטחון.

מחוץ לתא נמצא בור ביוב מכוסה וסגור ולא נודף ממנו ריח.

במהלך הדיון ביקש העוטר ובא כוחו שבית המשפט יערוך ביקור במקום על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי.

נעתרתי לבקש וערכתי ביקור במקום. אפשרתי לעוטר לטעון בפני במהלך הביקור וגם שמעתי את תגובת מפקד בית הסוהר והסוחרים.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, לא מצאתי מקום לקבל את העתירה.

סעיף ה' החוק המרכזים בעניין תנאי המחייב לאסירים נקבעו בסעיף **11ב(ב) לפקודת בתי הסוהר**, הקובע כי "אסיר יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו וכבודו", וסעיף **9(א)** לחוק המעצרים הקובע הוראה זהה לגבי עצורים. בכל הנוגע לאמת המדיה הקונקרטית לשום הוראת החוק, נקבעה תקנה **2(ח) לתקנות בתי הסוהר**, הקובעת - בדומה לתקנה **3(ה)(3) לתקנות המעצרים**, שענינה "שטח המחייב לעצורים" - כי השטח הממוצע לאסיר בתא, לא יפחות מ- 4.5 מ"ר - לרבות שטח השירותים, הכוור והמקלחת.

לאחרונה נדרש בית המשפט העליון לסוגיות תנאי המחייב **בבג"ץ 1892/14** האגדה לזכויות האזרח כי השר לביטחון פנים, פס"ד מיום 17/6/13, השופט רובינשטיין.

בית המשפט קבע כי שלילת חירותו האישית וחופש התנועה של האסיר, הכרוכה בעצם המאסר או המעצר, אינה מצדיקה פגעה נוספת זכויות האסיר מעבר למידה המתחייבת מהמאסר עצמו או לשם הגשמה אינטנסיבי וחינוי המוכר בדיון. הזכות לכבוד כוללת גם זכות לקיום בסיסי בכבוד. אין ספק כי שטח המחייב הפיזי של אסיר מהווה אחד מצריכיו הבסיסיים ביותר, הקיומיים.

עוד קבע בית המשפט כי הצפיפות בבתי הכלא הכרחי בפגיעה במרוחות הנשימה והتنועה הננתן לאסיר בתחום הכלא. הנזקים שנגרמת הצפיפות הם רבים, סיכון למחלות, הגברת חיכוכים, אלימות והפרות ממשמעת וכן פגעה בנסיבות השירותים השונים בבית הסוהר ובזמןם שליהם.

שטח מחייב מינימלי הוא תנאי הכרחי לשם שמירה על כבודו של אדם ועל זכותו לקיום מינימאלי בכבוד. בחלק האופרטיבי קבע פסק הדיון כי שטח המחייב המזרחי לכל אסיר ועוצר יועמד על 4 מ"ר לפחות שירותים ומקלחת או 4.5 מ"ר, כולל שירותים ומקלחת.

העוטר כאן מוחזק בהפרדת יחיד בתא בגין הפרדה, לאור המידע המשמעותי בדבר כוונות הפגיעה בו.

6.2 שטח התא נמדד, כעולה מהאמור בכתב התשובה ונ所说יו כולל תמונות המדידה שצوروו. השטח הכולל עומד על 6.2 מ"ר.

בביקורת שערתי במקום, בדקתי את התא ואת החצר המצוי מחוץ לתא והגבלת עמו מכלאת הכלבים.

החצר נקייה. אכן נמצא במקום מכסה של בור ביוב, אולם הבור אטום לחלוון, לא נדף ממנו כל ריח.

העוטר טוען כי הסוהרים ניקו את החצר רק כאשר התקבלה התראה שבית המשפט מגיע לביקור במקום. גם אם נכון טענתו של העוטר, הרוי שלאחר הניקיון שנעשה, ככל שנעשה, כנעני, השטח נראה נקי. אין ריחות.

במהלך הביקור במקום שארך זמן מה, לא נשמעו נביוחות של שני הכלבים המצויים במכלאה הסמוכה. גם לא כאשר

יצאנו לחצר ועמדנו ליד גדר המכלאה.

המבנה בו מצוי תא ההפרדה הינו בן שתי קומות. בקומה הראשונה אגף ההפרדה ובו שני תאי הפרדה ובקומה השנייה -
קומה ב' - נמצא האגף השמור המאכלס, במועד הביקור במקום, 4 אסירים אגף שמור.

במכלאה שני כלבים. הקצה האחד של המכלאה רחוק מטא ההפרדה, והקצה השני הקרוב, צמוד ממש לטא ההפרדה.

החדר המשמש את הסוחרים המוצבים באגף ההפרדה ובאגף השמור בהתאם להוראות הפקנ"צ הרלוונטיות הינו חדר
שאין בו חלון הפונה לכיוון המכלאה של הכלבים ובור הביבוב, כך שטענת המש��בם כי גם הסוחרים מצויים באותו תנאי
אינה מדויקת. בתאו של העוטר מצויים מיטה, כירואסלה, ציוד ודרכי חשמל המאפשרים תנאי קיום בסיסיים : מקרר
שולחן קטן, כסא, שרפרף, מאורר, טלוויזיה, קומקום חשמלי, מכונת גילוח וכיוד נוספת נוסף כפי שפורט בכתב התשובה.

בצמוד לתאו מקלחת ושירותים המופרדים באמצעות וילון, החדר בתאו ניתן לפתחה וסגירה. בניגוד לנטען לא נודף ריח
մبور הביבוב המכוסה.

סיכום של דברים, נראה ששטח המחייב ושאר התנאים המינימאליים, כולל התברואתיים, אין מניעה להחזקתו של
המשיב בתא ההפרדה בכלל שטה.

בהתאם האסיר בהפרדת יחיד, חלה החובה לבחון מעת לעת אפשרות להקלת עליון התנאי ההפרדה (ראו **ריע"ב**
8048 אסי אבטבול נ' מ"י, השופטת נאור, החלטה מיום 24/2/11). בבדיקה ההקלות האפשרות הינה מגוונת. היא
יכולת להיות בדרך של הוראה על הפרדה זוגית או במתן פריבילגיות כאלה ואחרות, וכן יכולת להיות הקללה בדרך של
העברה לאגף הפרדה אחר בו תנאי המחייב טובים יותר.

העוטר ששה תקופה ארוכה, חריגה, בהפרדת יחיד בכלא גלבוע, למרות שברגיל יש לניד אסיר הפרדה אחת לשישה
חודשים, כאמור ב"פקנ"צ ההפרדות". ההחזקת הארוכה בגלבו עקב החלטה שיפוטית ונבעה מהצורך לשמור
על שלומו ובטחונו של האסיר, לאחר שהמידע המודיעיני שהזג לא אפשר נידונו לכלא באיזור המרכז.

העוטר ציין כי התנאים בכלא גלבוע טובים בהרבה מאשר בכלא שטה. כפי שנמסר על ידי המשיב, רשות הסוכנים
יש לעוטר על רקע המiosis לו הינה רחבה וחוצה בתים סוחרים בכל המחוות.

הצורך בניד אסיר הפרדה נובע משיקולי בטחון שאין מקום להתערב בהם.

העוטר שווה בכלא שטה תקופה של כחודשיים. משך הזמן בו הוא אמור לשחות שם הוא 6 חודשים. לאחר מכן, יש
להניח, הוא יועבר לכלא אחר.

העתירה נדחתת.

הסמכתה לניד אסיר הפרדה בפרק זמן הקצר מ- 6 חודשים נתונה לגוף המנהלי הרלוונטי. חזקה על הגורם הרלוונטי
שפיעיל את שיקול דעתו ובודק אפשרות נידונו של העוטר לכלא אחר, אף בטרם יחלפו 6 חודשים ככל שתפקידו תאוי

הפרדה בהם תנאי המחייב משופרים יותר.

ניתנה היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.